

דבר המערכת

כח התמימות...

כאשר קוראים בפרשתנו פרשת המבול וכוח של נח אשר בזכות ניצלה העולם, ובכוח דבר אחד, תמים היה בדורותיו, הכוח של התמימות. כוח התמימות של יהודי שקולה בכדי להציל את כל העולם מתוהו ובוהו, ובוודאי יעשה לעצמו האדם חשבון נפש, שכאשר את חיי אני מנווט ומתנהג בתורה ומצוות רק בתמימות, בלי לחפש סיבות והתחכמויות, טענות ומעות, סיבות מסיבות שונות שימצא האדם היתר לעצמו על כל מיני דברים, הרי זה כי חסר בו התמימות.

בוודאי לא פעם פגשנו באנשים תמימים, אשר רואים עליהם את חן התמימות, הפשטות בקיום המצווה, אם זה בקיום מצווה כל שהוא שהאיש הזה מקיים בתמימות, או שאת כל המצוות מקיים הוא בתמימות, איש כזה צדיק הוא לפני השי"ת... מקיים הוא את רצון השי"ת בתמימות, אפילו שהאדם הזה מלא חסרונות, ויבואו כאלו לבטל את דרכו בעבודת השי"ת, אזי טעות גדול הוא, ואפילו שידעים כולנו שאין אותו איש מקיים את כל התורה כולו על כל קוציה ודקדוקיה, אבל את מה שהוא מקיים, הוא מקיים בתמימות, אזי אותו אחד גורם במצוותיו שמקיים בתמימות נחת רוח גדול בשמים הרבה יותר מהאדם החכם אשר מקיים את המצוות אבל רק מתוך ידיעה וחקירה,

רבינו הק' הבני יששכר בכמה מקומות מביא את ענין התמימות, אשר כוחו גדול למאוד, ואשר אלו אשר חשבו שאת הכל צריכים להבין, טעמי ומנהגי המצוות, וניסו לחקור מקורם ושרשם, אלו הגיעו בסוף לפקפוקים באמונה, והכוח של היהודי המאמין בבחינת נח אשר תמים היה בדורותיו, ותמים תהיה עם ה' אלווקיך, התהלך עימו בתמימות, כי יהודי כזה הן מקיים הוא את המצוות בשלימות כי זהו רצון הבורא, ואינו חוקר ומנסה להגיע להבנה בכל טעמי המצוות, כי הקב"ה בדווקא נתן לנו הרבה מצוות שגם אם נרצה לא נבנים, ע"מ לשלם שכר גם לעצם קיום המצווה וגם לתמימות בקיום המצווה אשר חוקה הוא מלפני, וזוהי שלימות המצווה כאשר מקיימים אותו כדאי לקיים את רצון הבורא ב"ה, ולעשות נחת רוח ליוצרי ובוראי ית'.

ולהבין את דברי רש"י הק' בפרשתנו בענין יש דורשים אותו לשבח ויש דורשים אותו לגנאי שרק בדורו היה נחשב לצדיק, ואילו היה בדורו של אברהם או שאר צדיקים לא היה נחשב לכלום.

איך אפשר לדרוש את נח לגנאי, גם אם מסיימים את הדרש שאילו היו בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום, אבל לצדיק כנח שזכה שאלוקים דבר איתו, והתורה מעידה עליו: נח איש צדיק, תמים היה. את האלוקים התהלך נח, והיכן מצינו בתורה שכתוב ויאמר אלוקים אל... רק יחידי סגולה של כל הדורות כמשה וכאהרן והאבות הקדושים וכמה יחידים מנביאי ישראל ראינו שכתוב שהקב"ה דיבר אליהם. ועוד יותר מזה אנו רואים כאן, ויאמר ה' לנח קץ כל בשר בא לפני וכו', הקב"ה כביכול נמלך אתו על מה שקלקלו היצורים את הבריאה ואומר לו קץ כל בשר בא לפני, רק אותך בחרתי להיות הממשך של עולם הבריאה, אותך ראיתי כאיש אשר ישאר לעולמי עד להצלת העולם התחתון, ואיש כזה

אגרא דכלה

אלה תולדות נח נח כו'. על פי

פשוטו יש ליישב כפל לשון נח נח, גם מה דפתח בתולדותיו וסיים בשבחו, גם לדייק תיבת תמים, גם להבין מאי את האלקים התהלך נח, יראה לי על פי מה דידוע דעיקר השם של האדם הוא שם הנשמה, והשי"ת מזמין לאביו השם אשר יקראו לו, ונקדים עוד מה שפסקו רז"ל [ב"מ לג.] דגדול כבוד רבו יותר מכבוד אב ואם שהם הולידו לו הגוף והביאו אותו לעולם הזה והרב הביאו לחיי העולם הבא ונמצא מיילד לו הנפש שהוא עיקר האדם ועיקר השם, והגוף נקרא רק בשר אדם, על כן שר הרב גדול כי יש לו שר וחלק מתורת התלמיד, כמשארז"ל [יבמות צו ע"ב] אלעזר תלמידך יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך הוא, ונח לא היה לו רב שילמוד מוסר השכל (כמ"ש האור החיים), רק הוא בעצמו הלך עם השם בשלימות ובתמימות שלא הוצרך לתת לרב חלק מתורתו, רק היה לו לבדו בתמימות שר תורתו, ונמצא הוי כאלו הוליד את עצמו ונשמתו על ידי תורתו ומעשיו הטובים, מה שנהוג בשאר בני אדם שהרב מיילד את נשמתו שהוא שמו באמת, וזה יאמר אלה תולדות נח נח, ר"ל שנח בעצמו הוליד את השם נח היינו נשמתו שהוא עיקר השם, ומפרש הפסוק האיך אפשר זה, לזה (אמר) איש צדיק תמים היה בדורותיו, ר"ל שצדקותיו היו לו לבדו בתמימות ולא היה לשום אדם חלק בצדקותיו, כי היה בדורותיו דור רשעים ולא היה לו רב ללמוד ממנו מוסר השכל, רק את האלקים התהלך נח לבדו, על כן הוי כאלו הוליד את עצמו, מה שאין כן צדיקים אחרים הרב הוא המולידים שם הנפשי. וכזה כתב הקדוש האור החיים בפסוק ולשת גם הוא ילד בן [בראשית ד כו], ר"ל גם הוא הצדיק שת ילד את עצמו. וכזה נאמר גם בהצדיק שם, שנאמר בו ולשם ילד גם הוא [בראשית י כא], ר"ל שהוליד את עצמו. וידוקדק תיבת גם דקאי אאביו, ר"ל כמו שאביו נח הולך את עצמו כמ"ש, כמו כן גם הצדיק שם בנו החזיק אחריו, נ"ל:

ויעש נח ככל אשר כו' כן עשה.

להגיד שבחו של נח שלא כיון בעשיית התבה להציל את נפשו מטביעת המים הזדונים, רק עשה לקיום גזירת המלך. ויאמר עוד כי הנה נח חשב בדעתו שאין לו

זכות להנצל, כי כן דרך הצדיקים שמחפשים דרכיהם ויודעים שאינם יוצאים ידי חובתם בעבודת הבורא, רק שחשב בדעתו שהשי"ת רוצה ברוב רחמיו להצילו במתנת חנם, וז"ש ככל אשר צוה אותו אלקים כן עשה, אבל בעצם עבודתו לא מצא לעצמו זכות שינצל, וכל זה מורה צדקתו:

או יאמר מעין זה, להיות נח הצדיק חשב פן לא יצא ידי חובתו בכל הכוונת כרצון המצוה ית', על כן עשה הכל על דעת המקום, ועל כל דבר היה אומר על דעת הבורא המצווה ב"ה, וכן קבלנו בכל עשיית המצות לומר על דעת הרשב"י והאר"י ז"ל ועל דעת כל הצדיקים כנוודע:

ויזכור אלקים את נח כו' ויעבר אלקים רוח על הארץ וישכו

המים. הנה אומרו ויעבר אלקים, הנה תיבת אלקים מיותר, כי בודאי דקאי על אלקים המוזכר ברישא דקרא, גם למה לנו לידע הסיבה איך עשה הבורא כל בחכמתו שישוכו המים אם מהרוח או מהחום הלא הוא הפועל והעושה כרצונו בטבע ולמעלה מהטבע, היה לו לומר בקיצור ויזכור אלקים את נח ואת כל אשר אתו בתבה וישכו המים,

והנה ראיתי בדברי קדשו של הרב הק' בעל אור החיים זצוק"ל שהרגיש בזאת הקושיא למה לן לידע מה עשה ד' תחבולה להשקט המים, וכתב הוא ז"ל להיות המים נצטוו בציווי מאת השי"ת לנהוג בהתגברות, הנה עשו מצות השי"ת, הגם שכבר נמחה כל היקום, נהגו בהתגברות לקיים ציווי השי"ת כי אין להם לבקש דרשות לדרוש מדעתם דבר נגד ציווי השי"ת, היינו שידרשו מדעתם כיון שכבר נמחה כל היצור שוב אין מן היצור למצות התגברות, רק עשו שליחותם הגם שלא ידעו עוד מה טעם לזה, עד שהשי"ת שלח רוחו אליהם שכבר כלתה מצותן אזי נחו שקטו, ע"כ דבריו הטהורים, והנה שמח לבי בקרבי על דבריו וטובא איכא למשמע מהדבר הזה לכל בעל נפש, דהעבד הנאמן אין לו לבקש טענה לעצמו לפטור את עצמו ממצותיו ית', הגם שידמה בדעתו וימצא איזה טעם למצוה, ולפי הטעם שמצא ימצא עת שאינו נוהג הטעם הזה ועל ידי זה יבוא להפר חוקי התורה אשר מזה נתפקרו הפלסופים שבדו טעמים מלבם למצות השי"ת, וכאשר מצא עת שאינו נוהג הטעם אשר בדו מלבם בשכלם המזוהם

הדעת אשר הספיק להם האמונה בקבלה ובתמימות, עמדו בנסיון וקדשו שם הנכבד והנורא, ורואים מזה מעלת התמימות, וע"ע בבני יששכר מאמרי אדר מאמר ג' דרוש ב, עיי"ש בסוד הראיה והשמיעה, שהראיה השכלית היה בה שבירה, כמבואר בע"ח שער הנקודות פ"א משא"כ בשמיעה שמשם האמונה בקבלה ובתמימות שלא היה בה שבירה עיי"ש. וע"ע באגרא דפרקא אות רצ"ז ובבני יששכר מאמרי סיון מאמר ה' אות י"ט.

ועלינו ללמוד ממעשיו של נח, בפרט בדור הזה דור הבלבול אשר הנסינות קשים, להתנהג בתמימות, ולחיות באמונה תמימה ושלמה, וכך נוכל להתחזק בנסינות הזמן, כמו שרבינו מביא בפרשה זו בד"ה ויזכור אלוקים, ובוודאי נגרום נחת רוח בשמים בכוח האמונה התמימה. ונזכה להינצל מכל פגעי הזמן בגשמיות וברוחניות, וברכות עד בלי די.

בברכת פתח ספר

ידידכם פנחס גינזמן בן חנה לאה

שאלוקים דיבר איתו כו', אלא בדורותיו בכל דור ודור כל יהודי פשוט כשעושה את המצוות שהוא זוכה לקיים, ועושה את רצון הבורא בתמימות ובפשטות, כי הקב"ה אמר לעשות ולקיים, אדם כזה גם כשבעיני הבריות הוא נחשב לאיש פשוט ולפעמים מזלזלים בו על שנתפס למצווה מסויימת, אבל כלפי הקב"ה הוא נחשב לצדיק כי הוא גורם נחת רוח לבוכ"ע בזה שמקיים את המצווה הזאת בתמימות, ובוה נבין את ה"יש דורשים אותו לגנאי", והיינו שהבריות דורשים אותו לגנאי ומזלזלים בהם, אז את הגנאי האלו הם דורשים, שזה מלמד על התמימות של האנשים הפשוטים שהם בבחינת גנאי בעיני הבריות, שהגם שכלפי אברהם ושאר הצדיקים הם נקראים אנשים פשוטים אבל הקב"ה קוראם צדיק.

ועיין בענין זה באגרא דפרקא אות ג' מש"כ בשם מהר"י עב"ץ בספר אור החיים, שבגזירת שמד בספרד אז החוקרים שהמציאו האמונה בחקירה, המירו כבודם בלא יועיל, והנשים קלי

רואים לפעמים אדם פשוט עושה איזה פעולה כאשר מתחזק הוא באיזה מצווה שנתלהבו לבו למצווה הזו, ורואים את אותו האדם בדבר אחר מזלזל מאוד, אז אסור לבטל את הפעולה הטובה של האדם הזה, כי כשעושה את הפעולה הזאת המצווה הזאת שתפסו משום מה, אבל עושה זאת בתמימות, אז זה מאוד מאוד חשוב כלפי שמיא יותר מאשר יהודי אחר ואפילו צדיק שמקיים את כל המצוות אבל בפשטות או אפילו לא בפשטות אבל חסר התמימות, את הלב התמים כלפי קוב"ה, שזה הקב"ה מאוד אוהב ומשבח.

ובזה יובן הענין: נח איש צדיק, תמים היה, כי בעצם זה היה הצדקות שלו, שתמים היה, את האלוקים התהלך נח בתמימות הלך עם האלוקים וקיים את מה שידע, לקיים המצוות הבודדות שהיה אז שבע מצוות בני נח, ו"בדורותיו" הפסוק בא ללמדנו שלא רק בדורו, אדם כזה שמתנהג בתמימות יכול להגיע למדרגות גבוהות וכמו שנח הגיע למדרגת

דורשים לגנאי? וקשה הדבר להבין.

ואפשר לפרש את הענין, שלמעשה נח היה אדם פשוט בין הבריות, והצדקות שלו היה שהיה איש תמים, אמנם לא היה מצדיקי הדורות, אם נעמידו מול צדיקים גדולים וקדושים אחרים שחיו כל כולם לה' יתברך אז לא היה נחשב לכולם, כי באמת לא היה צדיק במעשיו אלא צדיק בתמימותו, כי את המעט שהוא עשה, את המצוות הבודדות, את התנהגותו היום יומית, את כל מה שהוא עשה ברמ"ח איבריו כלפי הקב"ה היה בתמימות בבחי' "את האלוקים התהלך נח", הוא לא הבין הרבה, אבל את הכל עשה בלא התמימות והפשטות של "התהלך עימו בתמימות", קיים בכל פעולותיו ומעשיו את מצות "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", לא היה אצלו התחכמות והערמות, ואדם כזה הקב"ה אוהב בדרגה מסויימת יותר מצדיקים גדולים, הקב"ה אוהב את התמימות והפשטות של האדם הפשוט כשבאמת מתכוון במעשיו רק את ה' אלוקים בתמימות.

המשך 'אגרא דכלה'

ונתן מחכמתו ליראיו וגילה להם רזי דרזין וטעמי מצותיו, עכ"ז חלילה לעשות ולתלות המצווה על הטעם שנתגלה לנו לומר הנה בעת הזאת הטעם הזה איננו נוהג אזי אפסור מהמצווה, חלילה חלילה לומר כן כי הם חכמתו של יוצר בראשית ואין סוף לחכמתו ודעתו ואם כן אין סוף לטעמים שלהם, ואם הטעם הזה שאנו משיגים אינו נוהג באיזה זמן ועת, הנה עוד לאלקי מילין וטעמים עד אין סוף וחקר, הנה בשביל כך גזרו אומר חז"ל אין טעם למצות, הגם שבדאי מצוה להמציא טעמים בפרד"ס התורה כל אחד כפי אשר חלק לו הש"י בבניה, אבל חלילה לתלות יסוד דתי המצות על הטעמים, רק לעשותן מאהבה כעבד הנאמן השש ומתעלס בקיום מצות אדוניו בלי חקירת הטעם:

התירו להפר חוקי התורה עד שיצאו מכלל כל חוקי התורה, וכאשר אירע לאפלטון ראש הפלסופים שנתן טעם לאיסור אשת איש שיבאו בני אדם לחללים רבים בהתערב הכחות והטבעיות של בעלי אומנות זו בבעלי אומנות אחרות וגם יבואו לקטטות ומריבות, עד שהתיר לכל בעלי אומנות אחת שיהיו להם נשותיהן בשותפות, וכן עשו בכל חוקי התורה בלאוין ועשין: ובפרט בדורותינו בעוה"ר אשר רבים מהערב רב שבבני עמנו חקו חיק נכריה חכמות חיצוניות והוציאו כל חוקי התורה בדברי הבאי עד שנתפקרו מכל חוקי התורה, ותוך עמנו הם יושבים ומכנים עצמם בשם ישראלים, לא כאלה חלק יעקב רק לעשות המצות כאשר צונו ' אלקינו, והגם שהש"י חלק

מבני יששכר יודעי בינה וגו' לדעת מה יעשה ישראל (דברי הימים א יב, לב)

מדור ההלכה מתוך ספרי רבינו זיע"א

בעריכת הרה"ג ר' אברהם צבי פפנהיים שליט"א

נשמעין ואין אחרים מתפעלים והוא כמוליד סריסים ח"ו. כמו בגשמיות אפילו קיים המצווה מחוייב לקיים לערב אל תנח את ידיך כמו כן ברוחניות לא יספיק לו בימי זקנותו ללמוד החידושים שחידש בבחורות, רק בכל פעם יוסיף אומץ, כי זקני תלמידי חכמים כל זמן שמוקנים דעתן מתיישבת עליהם, וכן הוא לענין התלמידים, היו לו תלמידים בנערותו יהיו לו תלמידים גם בזקנותו. כמו בגשמיות צריך לקיים המצווה ע"י ושמו וכו', כן ברוחניות, [האמורא] רבה קודם השמעתתא אמר מלוא דבדיחותא ובדחו רבנן ואח"כ פתח בשמעתתא. כמו בגשמיות נאמר בזה הפסוק אשר פרו יתן בעת"ו, כן ברוחניות דבר בעתו מה טוב, הלכות חג בחג הלכות עצרת בעצרת וכו'. (דרך פיקודיך מ"ע א, ועיי"ש עוד פרטים בזה)

ואתם פרו ורבו (ט ז)
[בכלל המצווה הזאת] לפרות ולרבות בתורה להוליד בכל פעם שכליות חדשים בתורה, ומדי דברי בזה אדבר בפרט הלזה, כאשר דעתו א"ה לבאר בכל מצוה רמזי המצווה התלויה בה, אשר אפשר לקיים בכל עת אפילו בהעדר המצווה הגשמית הגופנית, כי התורה נצחית היא בכל עת ובכל זמן, והנה בזאת המצווה אפשר לקיים בכל עת ובכל זמן מצות פריה ורביה בתורה להוליד בכל פעם שכל חדש בתורה כמו שכתבו המקובלים. הדין הוא במצות פריה ורביה שלא יצא ידי חובתו אלא א"כ הוליד בנים הראויים להוליד, הוא הדין לענין הולדה רוחנית, כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים ומייילדין גם את האחרים השומעים ומתפעלים מדבריו, משא"כ בדבר דברי תורה באין מורא שמים עליו, אין דבריו

שבת ח"י טבת שבת לפני הילולת רבינו הבני יששכר החל בחי' טבת יום א' ערב, ואפשר לשלב בנסיעה נסיעה לאוקריינה להילולת הרה"ק מוולעדיק זיע"א, החל בכ"א טבת והילולת רביה"ו הבעל התיא זיע"א החל בכ"ד טבת.

ליתר השבתות בהם ישוה יהודים דינוב יפורסם בשבועות הקרובים. לפרטים: 050-4132188.

החלה ההרשמה

לקראת ימי החורף, כעת ישנם כרטיסים במבצע לפולין, אנו מפרסמים את השבתות אשר לעת עתה נרשמו קבוצות יהודים לשהות בדינוב. שבת חנוכה, כאשר במוצ"ש חל זאת חנוכה המסוגל לישועות והרבה ניושעו ביום הזה בציון רבינו הבני יששכר.

מהנעשה בחצרות קדשינו:

והיידים הקרובים במסע לקברי צדיקים בפולין ואוקריינה, לאחר סעודת מלווה מלכה בבנין המוסדות עלו כולם אחרי חצות הלילה למעמד תפילה מיוחד באוהל רבינו למען הכלל והפרט.

העולים לדינוב

במוצאי שבת זו זכינו לאורחים נכבדים בראשות הרה"צ ר' מנחם ערנסטר שליט"א חתנו של כ"ק אדמו"ר מוויז'ניצ'וק"ל, והרה"צ המקובל ר' נחמן מנדל שליט"א שהגיעו עם קבוצה מהתלמידים

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק בני יששכר ע"י האדמו"ר מסאסוב שליטא בבית מדרשו רחוב רש"י 44 -ים בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה